

วุฒิพงษ์ ภักดีกุล. 2549. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธาณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

[ISBN 974-626-568-7]

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ บัวผัน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ใช้วิธีการศึกษาแบบภาคตัดขวาง ในกลุ่มคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดขอนแก่น จำนวน 190 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.93 และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการประชุมกลุ่ม ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2548 – 15 มกราคม 2549 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย มัชชฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยใช้สถิติทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.80 อายุเฉลี่ย 48 ปี ส่วนมากมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 52.30 รองลงมาคือระดับประถมศึกษา ร้อยละ 32.60 ส่วนมากมีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 82.60 ประสบการณ์ทำงานเฉลี่ย 3.16 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 74.80 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง ร้อยละ 14.70 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,724.26 บาท ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในด้าน เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน อาชีพและรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ส่วนด้านอายุ มีความสัมพันธ์ในทางบวก แต่ตำแหน่งมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า อายุและตำแหน่งมีความแตกต่างในการมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการสนับสนุนจากองค์กรกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่า การสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ ด้านการใช้เวลา ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.556$, $p - \text{value} = 0.001$), ($r = 0.553$, $p - \text{value} = 0.001$), ($r = 0.545$, $p - \text{value} = 0.001$), ($r = 0.467$, $p - \text{value} = 0.001$), ($r = 0.404$, $p - \text{value} = <0.001$) ตามลำดับ ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการใช้เวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 35.6 ($R^2 = 0.356$ $p - \text{value} < 0.001$)

Wuttiphong Phakdeekul. 2006. **Factors Effecting the Participation in Drug Prevention and Problem Solving of Subdistrict Administration Organization Committee in Khon Kaen Province.** Master of Public Health Thesis in Public Health Administration, Graduate School, Khon Kaen University. [ISBN 974-626-568-7]

Thesis Advisors: Asst.Prof.Dr. Prachak Bouphan

ABSTRACT

The purpose of the study was to study the participation and the factor affecting the participation in drug prevention and resolution of subdistrict administrative organizational committees in Khon Kaen province. This Cross-sectional study was descriptive research. The sample consisted of 190 subdistrict administrative organizational committees in Khon Kaen province by Multi-stage Random Sampling. The research instrument was the questionnaire that three experts were consulted to check its validity and its reliability by using Cronbach 's correlation coefficient was 0.93. The data was collected from 1 December 2005 to 15 January 2006 by Focus group Discussion and was analyzed to acquire frequency, percentage, mean, mode and standard deviation. The t-test was used to analyze the data in order to compare the differences of drug prevention and solution participation. Additionally, the data was analyzed through One-Way Anova, Pearson Product Moment Correlation and Stepwise Multiple Regression. Besides, content data was analyzed by quality data.

The research results were that the most of sample were male (86.80 percent) and average percentage of age was 48 years old. Most of them finished secondary school level (52.30 percent) and they finished primary school level secondly (32.60 percent). They were the members of subdistrict administrative organizational committees (82.60 percent) and the average work experience was 3.16 years. 74.80 percent was agriculturist and 14.70 percent was employee. The average income was 5,724.26 baht per month.

There were no relations between drug prevention and solution; characteristics of personal about sex, educational level, work experience, career and income. As age considered, there was positive relation. But, there were significantly negative relations between rank and drug prevention and solution at 0.05 level and there were significantly differences between age , rank and drug prevention and solution at 0.05 level. According to the relations between organizational support factor and participation in drug prevention and solution, the findings revealed that there were significantly highest positive relations between organizational support factor, time management factor, material factor, budget factor and personal factor ; drug prevention and solution participation ($r = 0.556$, $p\text{-value}=0.001$), ($r = 0.553$, $p\text{-value} = 0.001$), ($r = 0.545$, $p\text{-value} = 0.001$), ($r = 0.467$, $p\text{-value} =0.001$), ($r = 0.404$, $p\text{-value} = <0.001$) respectively.

There were significantly predictable variables of drug prevention and solution participation of subdistrict administrative organizational committees that were administrative management and time management at 0.001 level that can be predicted at 35.6 percent ($R^2 = 0.356$, $p\text{-value} <0.001$).